Divendres 19 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 19,3-12): En aquell temps, a Jesús se li atansaren uns fariseus, temptant-lo, i deien: «¿És lícit a l'home acomiadar la seva muller per qualsevol causa?». I ell, en resposta, els digué: «¿No heu llegit que el Creador des del principi els feu home i dona, i va dir: Per això deixarà l'home el pare i la mare i s'unirà a la seva muller, i seran els dos en una sola carn?. I així, ja no són dos sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi». Li diuen: «Per què, doncs, Moisès disposà que es donés libel de repudi i repudiar-la?». Els digué: «Per la duresa del vostre cor Moisès us permeté repudiar les vostres mullers, però al principi no va ser pas així. I jo us dic que qualsevol que acomiada la seva muller -fora del cas d'unió no legítima- i es casa amb una altra, comet adulteri».

Li diuen els seus deixebles: «Si tal és la situació de l'home amb la dona, no val la pena casar-se». Però ell els diu: «No tots comprenen això, sinó aquells a qui ha estat concedit. Perquè hi ha eunucs que han nascut així del ventre de la seva mare, i n'hi ha que han estat fets pels homes, i n'hi ha que se n'han fet ells mateixos per causa del regne dels cels. El qui pugui entendre, que entengui».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi»

Fr. Roger J. LANDRY
(Hyannis, Massachusetts, Estats Units)

Avui, Jesús contesta les preguntes dels seus contemporanis sobre el veritable significat del matrimoni, tot subratllant la indissolubilitat del mateix.

La seva resposta, però, també proporciona la base adequada per tal que els cristians puguem respondre a aquells que proven de cercar l'ampliació de la definició de matrimoni per a les parelles d'homosexuals.

En fer retrocedir el matrimoni al pla original de Déu, Jesús subratlla quatre aspectes rellevants pels quals només poden ser units en matrimoni un home i una dona:

1) «El Creador des del principi els feu home i dona» (Mt 19,4). Jesús ens ensenya que, en el pla diví, la masculinitat i la feminitat tenen un gran significat. Ignorar-ho, doncs, és ignorar allò que som.

2) «Per això deixarà l'home el pare i la mare i s'unirà a la seva muller» (Mt 19,5). El pla de Déu no és que l'home abandoni els seus pares i se'n vagi amb qui desitgi, sinó amb una esposa.

3) «Seran els dos en una sola carn» (Mt 19,5). Aquesta unió corporal va més enllà de la poc duradora unió física que ocorre en l'acte conjugal. Es refereix a la unió duradora que es presenta quan un home i una dona, a través de llur amor, conceben una nova vida que és el matrimoni perdurable o unió dels seus cossos. És clar que un home amb un altre home, o una dona amb una altra dona, no poden considerar-se un únic cos d'aquesta forma.

4) «Allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi» (Mt 19,6). Déu mateix ha unit en matrimoni l'home a la dona, i sempre que intentem separar allò que Ell ha unit, ho estarem fent pel nostre compte i a expenses de la societat.

En la seva catequesi sobre el Gènesi, el Papa Joan Pau II va dir: «En la seva resposta als fariseus, Jesucrist planteja als seus interlocutors la visió total de l'home, sense la qual no és possible oferir una resposta adequada a les preguntes relacionades amb el matrimoni».

Cadascú de nosaltres és cridat a ser "eco" d'aquesta Paraula de Déu en el nostre moment.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'estatura i els costums de l'home poden canviar, però la seva naturalesa continua idèntica i la seva persona és la mateixa» (Sant Vicenç de Lerins)

- «En la narració bíblica apareix la idea que l'home és d'alguna manera incomplet, constitutivament en camí per trobar en l'altre la part complementària per a la seva integritat, és a dir, la idea que només en la comunió amb l'altre sexe pot considerar-se 'complet'» (Benet XVI)

- «L'apreciació de la virginitat pel Regne i el sentit cristià del matrimoni són inseparables i s'afavoreixen mútuament» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.620)